

Theori ville vi dog vistnok gjerne frabede os at faae saaledes gennemført, og det er desuden en Theori, som man endnu ikke i de 19 Aar, hvori vi have haft en fri Forfatning, have faaet gennemført i Praxis her i Landet. Jeg kan ikke nægte, at, naar det gjælder om endnu mere om sig gribende Spørgsmaal, saa kan Forholdet være et andet, og i saa Fald kan der være meget i den Tanke, der er udbillet af den ærebe sidste Taler. Det forekommer altsaa ikke mig, at den ærebe Taler har anført nogen Grund imod Forslagene, der kunde opfordre noget af de ærebe Medlemmer, som ellers have bestemt sig til at stemme derfor, til at fravige deres Beslutning. Der er ialt stillet 6 Endringsforslag, 5 af et Mindretal i Udvalget og 1 af et æret Medlem her i Salen. Jeg har ikke staaet i noget andet Forhold til de 2 første Forslag end ethvert andet Medlem af Udvalget, idet Udvalget eenstemmigt havde foreslaaet dem optagne ved 2den Behandling, og de vare blevne staaende ved 3die Behandling. Det forekommer mig, at den høitagede Indenrigsminister i Landstinget har udtalt sig paa en ganske anderledes bestemt Maade imod disse 2 Forslag, end han her i Thinget har gjort. Det er Noget, som det forekommer mig, den ærebe Ordfører ikke bemærkede; men jeg er overbevist om, at det er en Udtalelse, som ogsaa han og de øvrige Medlemmer af Udvalget billige. Efter hvad den ærebe Indenrigsminister har erklæret om sin Enighed med Udvalget i Bemærkningernes Realitet, saa forekommer det rigtignok ogsaa mig, at det er en meget ringe Ting at strides om, og, naar den ærebe Minister her vil gjentage sin bestemte Udtalelse paa samme Maade som i Landstinget, saa at det deraf klart og tydeligt kan fremgaae, at han gjør disse to Anmærkningers Vedtagelse paa Finantsloven til et Cabinetsspørgsmaal for sit Vedkommende, saa vil jeg ikke være med at tilraade Vedtagelsen af disse 2 Endringsforslag, men jeg vil ikke dermed sige, at vi derved ere vegne tilbage fra Noget, som vi anfaae for rigtigt; thi jeg troer tværtimod, at i den Henseende vil den Stilling, der derved fremkommer ligeoverfor de to Anmærkninger, snarere falde den ærebe Indenrigsminister til Last end os. Det bliver hans

Sag, hvorvidt han finder det rigtigt at gjøre saadanne simple Spørgsmaal til Cabinetsspørgsmaal; men jeg troer ikke, at Tiden og Forholdene ere til, at man paa Basis af disse Anmærkninger skulde fremkalde et saadant Resultat. Hvad derimod angaaer de Anmærkninger, der ere Gjenstand for Forslag under Nr. 4 og 5, da skal jeg ikke andet end erkjende, at den høitærede Kirke- og Underviisningsminister efter sine Udtalelser her har stillet sig meget loyalt ligeoverfor disse Forslag. Han har erklæret os, at han vilde benytte ethvert constitutionelt Middel, der var til hans Raadighed, for at faae disse Anmærkninger ud, og det var altsaa slet ikke noget Uventet, at han i Landstinget søgte at gjøre alt Muligt for at naae dette; men den ærebe Minister har dermed ingenlunde sagt, at, dersom disse Anmærkninger blive vedtagne, saa vil han gaae af; men han har kun sagt, at han vilde gjøre Alt, hvad han kunde, og benytte ethvert constitutionelt Middel for at faae dem ud. Der ligger altsaa ikke, saavidt jeg har forstaaet, i den ærebe Ministers Udtalelse nogen saadan Grund til at fravige sin Beslutning i disse Tilfælde som med Hensyn til den ærebe Indenrigsministers Stilling, hvis overhovedet hans Stilling er saaledes, som jeg har opfattet den. Jeg stemte ikke for Anmærkningerne under Nr. 4 og 5 ved 3die Behandling her i Salen; jeg erklærede, at de to Spørgsmaal ikke for mig vare af nogen særegen Vigtighed ligeoverfor det hele Spørgsmaal, hvori de skulde antyde en Reform, nemlig en Reform i det lærde Skolevæsen og vort Seminarievæsen, og at det kun er simple Hensigtsmæssighedshensyn, som vi nærmest fastsætte ved disse to Anmærkninger. Min Stilling til selve Anmærkningerne er endnu den samme. Ligesom jeg ikke stemte for dem ved 3die Behandling, saaledes agter jeg heller ikke at stemme for dem idag; men ikke desto mindre er jeg i det Mindretal, der har fremført dem for Thinget, og altsaa med at henstille til Thingets Afgjørelse, om det vil finde det rigtigt at fastholde sin Afstemning ved 3die Behandling, eller det vil fravige den. Jeg har i den Henseende som Medforslagsstiller stillet mig, ikke paa mit eget personlige Opfattelsesstandpunkt, men paa Fleer-